

Näringsutskottets betänkande

1982/83:9

om riksdagens revisorers granskning av den ekonomiska uppgörelsen i samband med bildandet av SSAB Svenskt Stål AB (förslag 1981/82:8)

Ärendet

Med viss anmälan har riksdagens revisorer i förslag 1981/82:8 till riksdagen överlämnat rapport om en av dem utförd granskning av den ekonomiska uppgörelsen i samband med bildandet av SSAB Svenskt Stål AB.

En motion har väckts med anledning av revisorernas redogörelse.

Redogörelsen och motionen redovisas i det följande.

Riksdagens revisorers redogörelse

Riksdagen godkände våren 1978 (prop. 1977/78:87, NU 1977/78:45, rskr 1977/78:198) ett avtal som hösten 1977 träffats mellan Norrbottens Järnverk AB (NJA) – dotterbolag till Statsföretag AB –, Stora Kopparbergs Bergslags AB och Gränges AB om bildande av ett svenskt handelsstålsbolag, benämnt SSAB Svenskt Stål AB. Enligt avtalet förvärvade Statsföretag 50 % av aktiekapitalet, Stora Kopparberg och Gränges 25 % vardera.

Riksdagens revisorers granskning gäller den ekonomiska uppgörelse som kom till uttryck i detta avtal. Granskningen har utförts på förslag av näringsutskottet. Frågor som har tagits upp vid granskningen är fördelningen mellan parterna av aktierna i SSAB, rätten för de privata intressenterna att under vissa omständigheter få sina aktier i SSAB inlösta av staten, värderingen av tillskjuten apportegendom samt ersättningen till Gränges för överlåtelse av dess järnvägsrörelse (TGOJ) till SSAB.

Revisorerna anmäler för riksdagen att de, från de utgångspunkter som de haft för granskningen av bolagsbildandet, inte har något att anmärka mot uppgörelsen utom i vad avser den ersättning som utgått för överlåtelsen till SSAB av TGOJ-rörelsen. I detta fall har den överenskomna överlåtelssumman enligt revisorernas mening varit omotiverat hög.

En viss redovisningsåtgärd från SSAB:s sida år 1981 betecknas av revisorerna som anmärkningsvärd. Härvidlag lämnas en särskild redogörelse i det följande.

Motionen

Yrkande

Den motion som har väckts i ärendet är

1981/82:2179 av Lars Werner m. fl. (vpk), vari hemställs att riksdagen med anledning av riksdagens revisorers förslag angående den ekonomiska uppgörelsen i samband med bildandet av [SSAB] Svenskt Stål AB som sin mening ger regeringen till känna vad i denna motion anförts och uttalar kritik mot den uppgörelse som föregick bildandet av SSAB.

Innebörd och motivering

Motionärerna hänvisar till vänsterpartiet kommunisternas motion 1977/78:1744 med kritik mot avtalet om bildande av SSAB. Denna kritik gällde bl. a. förhållanden som riksdagens revisorer har aktualiserat vid sin granskning. I den nu föreliggande motionen anför att vänsterpartiet kommunisterna vidhåller sin kritik mot den numera av revisorerna granskade uppgörelsen. Revisorernas rapport kan, hävdar motionärerna, endast bekräfta det berättigade i partiets förkastande av det ifrågavarande avtalet.

Redovisning av rekonstruktionslån

Uttalande av riksdagens revisorer

I riksdagens revisorers rapport – avsnittet Överväganden – finns ett stycke av följande lydelse (s. 63):

I anslutning till genomgången av SSAB:s årsredovisning har noterats att bolaget i sin redovisning för 1980 års verksamhet redan detta år redovisningsmässigt disponerat 200 milj. kr. av det rekonstruktionslån som riksdagen först i april 1981 beviljade bolaget för disposition under budgetåret 1981/82. Bolaget har lyft rekonstruktionslånet den 1 juli 1981. Detta redovisningsförfarande får anses anmärkningsvärt.

Ett motsvarande stycke i sammanfattningen (s. 6) utmynnar i att redovisningsförfarandet "måste" anses anmärkningsvärt.

Bakgrund

I den plan för finansiering av SSAB som framlades i proposition 1977/78:87 ingick att staten under en femårsperiod skulle lämna ett rekonstruktionslån av 1 800 milj. kr. med villkorlig återbetalningsskyldighet. Enligt propositionen (s. 43 f.) beräknades utbetalningen av lånet fördela sig på budgetåren 1977/78–1981/82 med resp. ca 700, ca 200, ca 400, ca 300 och 200 milj. kr. I första omgången anvisades, såsom regeringen föreslagit, 700 milj. kr. på

tilläggsbudget II för budgetåret 1977/78 och 200 milj. kr. för budgetåret 1978/79. Enligt förslag i resp. budgetpropositioner anvisades 400 milj. kr. för budgetåret 1979/80, 300 milj. kr. för budgetåret 1980/81 och 200 milj. kr. för budgetåret 1981/82. Samtliga anslag utgjorde reservationsanslag.

De närmare villkoren för rekonstruktionslånet angavs i en särskild bilaga (bil. 7) till proposition 1977/78:87. Av lånet skulle SSAB efter beslut av regeringen äga rätt att för varje räkenskapsår under den femåriga rekonstruktionsperioden, för vilket bolaget – med bortseende från för året erhållna utbetalningar av lånet – redovisade ett negativt resultat efter planliga avskrivningar, finansnetto och fastighetsskatter, lyfta ett belopp motsvarande nämnda resultat. Beloppet skulle få lyftas i samband med uppgörande av bokslut eller på visst närmare angivet sätt a conto. Skulle vid uppgörande av bokslut för ett räkenskapsår för vilket SSAB lyft medel a conto framgå att verksamheten under året hade givit ett större negativt resultat än det budgeterade resultat på vilket utbetalning a conto hade baserats skulle i bokslutet skillnaden upptas som fordran och bolaget äga rätt att omedelbart lyfta ett däremot svarande belopp.

Sitt beslut att för budgetåret 1981/82 anvisa den sista delen, 200 milj. kr., av rekonstruktionslånet fattade riksdagen den 28 april 1981. SSAB:s styrelse lade fram årsredovisning för år 1980 den 6 maj 1981 och upptog då det angivna beloppet som fordran på staten. Balansräkningen tillstyrktes av bolagets revisorer – fyra auktoriserade revisorer – i revisionsberättelse den 5 juni. SSAB:s ansökan om att få lyfta resterande 200 milj. kr. av rekonstruktionslånet är daterad den 9 juni 1981 och inkom till industridepartementet följande dag. I ansökan nämndes att bolaget hade behövt ta detta belopp i anspråk för att täcka förlusterna år 1980 och att beloppet i bokslutet för år 1980 hade upptagits som en fordran på staten. Bolagsstämma hölls den 18 juni 1981. I enlighet med SSAB:s begäran uppdrog regeringen den 25 juni åt kammarkollegiet att den 1 juli 1981 från det ifrågavarande reservationsanslaget utlämna lån av 200 milj. kr.

Efterspel

Riksdagens revisorer i det föregående citerade uttalande om den redovisningsmässiga dispositionen av de 200 milj. kr. av rekonstruktionslånet som anvisats för budgetåret 1981/82 har bemötts av SSAB i en skrivelse till revisorerna den 18 maj 1982. Mot bakgrund av en redogörelse för vad som förevarit hävdar SSAB att den redovisningsmässiga disponeringen av rekonstruktionslånet har skett i enlighet med god redovisningssed.

I en skrivelse till utskottet samma dag anför auktoriserade revisorn Birger Sonesson, en av SSAB:s revisorer, bl. a.: "Revisorerna diskuterade givetvis denna redovisning i samband med slutrevisionen men har inte funnit den strida mot god redovisningssed." I skrivelsen sägs också att riksdagen redan i och med antagandet av proposition 1977/78:87 hade förutsett att resultatut-

fallet för år 1980 kunde bli sämre än den utbetalade delen av rekonstruktionslånet och därför medgivit att skillnaden fick upptas som fordran.

SSAB:s skrivelse till riksdagens revisorer behandlades av revisorernas tredje avdelning vid sammanträdet den 3 juni 1982. Därvid föredrogs en i ärendet upprättad promemoria angående bokföringen av rekonstruktionslånet. Avdelningen beslöt att skrivelsen inte skulle föranleda annan åtgärd än att utdrag ur protokollet från sammanträdet skulle tillställas bolaget.

Vad som sägs i promemorian är i sammandrag följande. Riksdagen ställde sig år 1978 positiv till en preliminär dispositionsplan för ett rekonstruktionslån på 1 800 milj. kr. Därefter beslöt riksdagen varje år om de särskilda anslagens storlek. Enligt förutsättningarna för rekonstruktionslånet skulle lånebeloppet utbetalas efter beslut av regeringen. Samtliga för budgetåret 1980/81 anslagna medel hade utnyttjats av SSAB. Det belopp av 200 milj. kr. som riksdagen anvisade den 28 april 1981 torde formellt inte kunnat hänföras till bolagets verksamhet under år 1980. Årsredovisningen och revisionsberättelsen framlades visserligen efter detta riksdagsbeslut. Avgörande för medlens disposition var dock regeringens beslut, som fattades först den 25 juni 1981. "Rent sakligt kan det också sättas i fråga om medel som tydligt avser bolagets verksamhet under det statliga budgetåret 1981/82 verkligen skall hänföras till bolagets under år 1980 bedrivna verksamhet. I det aktuella fallet utnyttjar nämligen bolaget två års anslag för ett och samma verksamhetsår." Att resterande 200 milj. kr. av rekonstruktionslånet var avsedda att användas för förlusttäckning under åren 1981 och 1982 anses klart framgå av en passus i proposition 1980/81:67 – beslutad den 23 december 1980 – om vissa frågor angående stålindustrin, m. m. Efter uppgift om gjorda utbetalningar till SSAB, senast 450 milj. kr. under år 1980, sägs där (s. 11) "att 200 milj. kr. i rekonstruktionslån återstår för förlusttäckning åren 1981 och 1982".

Riksdagens revisorer vidhåller sålunda den anmärkning mot redovisningsförfarandet som de har framställt i rapporten.

Kompletterande uppgifter

Bokföringsnämnden har den 20 november 1979 utfärdat anvisning beträffande redovisning av statliga stöd (BFN:11, publicerad i Kommerskollegiets författningssamling som KFS 1980:1). Av denna anvisning framgår att ett lån av här aktuell typ enligt nämndens mening kan karakteriseras som bidrag med villkorlig återbetalningsskyldighet och att det till följd därav kan få redovisas som intäkt när det erhålls och som kostnad när det återbetalas. Vidare sägs att ett ännu ej utbetalt bidrag kan tas upp som fordran i balansräkningen till den del det avser innevarande räkenskapsår under förutsättning att beslut om bidrag har fattats av vederbörlig myndighet eller att motsvarande säkerhet finns för att bidraget skall utgå.

Beträffande tidpunkt för redovisning av väntade medel från staten kan

nämnas att Statsföretag AB i sina tre senaste årsbokslut har såsom fordringar på svenska staten tagit upp belopp som i propositioner, vilka ännu inte antagits av riksdagen, föreslagits skola ställas till Statsföretags förfogande. Detta har särskilt noterats av Statsföretags revisorer, som i revisionsberättelserna förklarat sig tillstyrka "att resultaträkningen och balansräkningen fastställs under förutsättning att ovannämnda proposition [resp. proposition 1981/82:125] antages av riksdagen".

Utskottet

Inledning

Riksdagen beslöt våren 1978 om finansiell medverkan av staten vid bildandet av SSAB Svenskt Stål AB (prop. 1977/78:87, NU 1977/78:45, rskr 1977/78:198). Till grund för propositionen i ämnet låg bl. a. ett konsortialavtal mellan Gränges AB, Norrbottens Järnverk AB (NJA), Statsföretag AB och Stora Kopparbergs Bergslags AB om tillskapande av det nya handelsstålsbolaget. Från den dåvarande oppositionens sida riktades vid riksdagsbehandlingen stark kritik mot vissa inslag i överenskommelsen om bildande av SSAB. Kritiken hade som samlande tema att uppgörelsen var affärsmässigt ogynnsam för staten. Den gällde i huvudsak tre punkter. En var fördelningen av aktierna i SSAB på staten och de båda privata aktieägarna, Gränges och Stora Kopparberg. En annan var den statliga garanti som Statsföretag skulle få med hänsyn till de privata intressenternas rätt att under vissa förhållanden begära inlösen av sina aktier i SSAB. En tredje punkt var värderingen av de anläggningstillgångar som tillsköts av parterna såsom apportegendom.

På förslag av näringsutskottet har riksdagens revisorer granskat den ekonomiska uppgörelse som träffades i samband med bildandet av SSAB. Ändamålet med granskningen har varit att klarlägga om denna uppgörelse kan anses rimlig för statens del. Resultatet av granskningen har framlagts i en rapport som revisorerna överlämnade till riksdagen med en skrivelse i januari 1982 (förslag 1981/82:8). Revisorernas ställningstagande är enhälligt. Deras skrivelse har föranlett en motion, 1981/82:2179, vari vänsterpartiet och kommunisterna vidhåller sin tidigare kritik mot uppgörelsen.

Utskottet behandlar i det följande först huvudfrågan om hur den ekonomiska uppgörelsen rörande SSAB skall bedömas och därefter en särskild fråga, om SSAB:s redovisning av ett visst belopp som staten ställt till bolagets förfogande som rekonstruktionslån. Den sistnämnda frågan har aktualiserats genom en anmärkning från riksdagens revisorers sida i rapporten.

Den ekonomiska uppgörelsen i samband med bildandet av SSAB

Aktierna i SSAB fördelades ursprungligen med 50 % på staten och 25 % på vardera av de båda övriga parterna. Stora Kopparbergs andel har sedermera övertagits av staten. Näringsutskottet lämnade fördelningen av aktierna utan erinran och instämde i ett uttalande av föredragande statsrådet att den skulle komma att vara av stor betydelse på så sätt att staten och de privata intressenterna skulle få ett gemensamt ansvar för bolagets utveckling. Utskottets socialdemokratiska ledamöter deklarerade i reservation en annan uppfattning. Statens finansiella åtaganden i samband med bolagsbildningen var av sådan omfattning att detta borde ha avspeglats i en annan fördelning av aktiekapitalet. En del av de medel som staten skulle ställa till bolagets förfogande som rekonstruktionslån borde i stället ha utgått i form av ägartillskott, med motsvarande ökning av statens andel av aktiekapitalet.

Riksdagens revisorer anför på denna punkt att det ej förefaller orimligt att aktieposterna fördelades så som skedde. I bolagets styrelse erhöll staten ändå en viss dominans, påpekar de. Revisorerna tillägger att det möjligen kan hävdas att staten – genom Statsföretag som aktieägare – i SSAB-fallet har iklätt sig ett osedvanligt stort ekonomiskt engagemang i förhållande till de två andra aktieägarna.

Regeringens förslag om en garanti till Statsföretag för infriande av avtalets bestämmelser om inlösen av aktier var enligt näringsutskottet icke något uttryck för bristande affärsmässighet i uppgörelsen. Utskottet ansåg garantin motiverad av att Statsföretag fick ett av samhällsintresset betingat ekonomiskt ansvar. Reserverna instämde i att den statliga garantin var berättigad från Statsföretags utgångspunkt. De menade emellertid att kravet på en sådan garanti styrkte uppfattningen att det i uppgörelsen fanns moment som från statens synpunkt innebar bristande affärsmässighet. Riksdagens revisorer konstaterar att en tvångsinlösen av aktier kan ifrågakomma endast i mycket speciella fall och att värdet på aktierna därvid reduceras på visst sätt. De anser att ingen invändning kan resas mot konsortialavtalets regler för aktieinlösen.

I fråga om värderingen av de anläggningstillgångar som avtalsparterna tillsköt instämde näringsutskottet i de överväganden som enligt propositionen hade varit vägledande för de statliga förhandlingarna. Den överlättna egendomen från Gränges, NJA och Stora Kopparberg hade i vart och ett av fallen åsatts ett värde av 700 mil. kr. Gränges överlät inte bara som de övriga avtalsparterna sin gruv- och stålverksrörelse utan också sin järnvägsrörelse (TGOJ). För denna fick Gränges särskild kompensation, motiverad av att företaget drabbades av stora avskrivningsförluster på grund av skillnaden mellan bruksvärdet och det planmässiga restvärdet hos dess gruv- och stålverksanläggningar. Industridepartementet hade låtit genomföra en ingående revisorsanalys av Gränges ekonomiska ställning för att undersöka hur stor kompensation företaget skulle behöva för att dess fortbestånd skulle

tryggas. Till skillnad från utskottet hävdade reservanterna att kritik måste riktas mot att regeringen hade gått med på en för de privata intressenterna ytterst fördelaktig värdering av apportegendomen. En värdering grundad på de aktuella rörelsegrenarnas avkastningsvärde skulle uppenbarligen ha lett till väsentligt lägre värde, sade reservanterna. "En utmanande överföring av värden har skett från staten till privata intressenter", var deras slutsats. Villkoren för SSAB:s förvärv av TGOJ berördes inte särskilt av reservanterna.

Riksdagens revisorer anför att värderingen av anläggningstillgångarna kan ge helt olika resultat beroende på värderingsnormer och målsättning. Det förefaller, säger revisorerna, som om det slutliga värde på apportegendomen som man enades om skulle vara rimligt. Revisorerna tillägger att värdet av den ersättning som parterna har erhållit i form av aktier är helt beroende av avkastningen på aktierna och det pris för vilket aktierna kan avyttras. De påpekar att SSAB inte har lämnat någon utdelning och att någon försäljning av SSAB-aktier till utomstående part inte har förekommit. Stora Kopparberg har överlåtit sin aktiepost till staten för 1 krona och sålunda inte fått någon som helst ersättning för de anläggningar som överlåtits till SSAB för 700 milj. kr., framhåller revisorerna också. De uttalar sammanfattningsvis att påståendet att de privata intressenterna skulle ha fått en oskäligen ersättning för apportegendomen inte har blivit belagt vid revisorernas granskning. Revisorerna tillfogar emellertid att en sådan bedömning som de haft att göra är en vanskelig uppgift och att de har fått basera sin bedömning på konsulternas och avtalsparternas utredningar samt de fakta om stålbranschen som fanns tillgängliga vid värderingstidpunkten år 1977.

När det gäller SSAB:s förvärv av TGOJ-rörelsen kan det, säger revisorerna, starkt sättas i fråga om inte den överenskomna överlåtelsesumman var omotiverat hög. Gränges svaga ekonomiska ställning år 1978 bedöms ha varit orsaken till uppgörelsen om särskild ersättning för TGOJ-rörelsen. Revisorerna förmodar att Gränges oavsett SSAB-avtalet skulle ha tvingats begära statligt ekonomiskt stöd för att täcka ansamlade förluster. Uppgårelsen med Gränges beträffande TGOJ torde, anför revisorerna, "närmast få anses inrymma ett inslag av näringspolitiskt stöd".

Med större skärpa görs ett motsvarande uttalande i motion 1981/82:2179 (vpk). Den ersättning som betalades för TGOJ var helt enkelt ett förtäckt bidrag till Gränges, säger motionärerna. De tillfogar att det är rimligt att TGOJ överförs till statens järnvägar. Utskottet vill erinra om att det numera har beslutats att så skall ske (prop. 1981/82:229, TU 1982/83:1). Motionärerna upprepar kritiska invändningar mot SSAB-avtalet som tidigare framförts från deras håll. Revisorernas rapport kan, hävdar de, endast bekräfta det berättigade i vänsterpartiet kommunisternas förkastande av avtalet.

Utskottet konstaterar att riksdagens revisorer vid sin granskning av den ekonomiska uppgörelsen i samband med SSAB:s bildande inte har disponerat sådana resurser att en fullständig undersökning och ett helt klagörande resultat har kunnat presteras. Revisorernas bedömning har, som de själva påpekar, till stor del baserats på avtalsparternas egna utredningar. Följden har blivit att slutsatserna i rapporten genomgående framstår som obestämnda.

Utskottet instämmer i revisorernas uttalande att den ersättning som Gränges fick tillgodogöra sig vid överlåtelsen av TGOJ-rörelsen ter sig omotiverat hög. I övrigt finner utskottet, till skillnad från revisorerna, att det material som redovisas i rapporten i allt styrker de i det föregående refererade kritiska synpunkter som framfördes vid behandlingen av proposition 1977/78:87. Sammanfattningsvis vill utskottet alltså såsom bestående invändningar mot uppgörelsen slå fast att staten fick en för liten andel av aktiekapitalet, att bestämmelserna om rätt till inlösen av aktier var alltför fördelaktiga för de privata intressenterna och att dessa också på ett oskäligt sätt gynnades genom värderingen av de anläggningstillgångar som de tillsköt till det nya bolaget.

Redovisning av rekonstruktionslån

Som framgår av det föregående har riksdagens revisorer betecknat en av SSAB vidtagen redovisningsåtgärd som "anmärkningsvärd". Vad det gäller är att bolaget i sitt bokslut för år 1980 har redovisningsmässigt disponerat den resterande delen, 200 milj. kr., av ett rekonstruktionslån som ställdes till bolagets förfogande successivt under en femårsperiod. Beloppet i fråga anvisades av riksdagen i april 1980 och upptogs på statsbudgeten för budgetåret 1981/82.

Innebörden av riksdagens revisorers kritik är att redovisningen i detta fall inte har skett i enlighet med god redovisningssed. Eftersom SSAB:s auktoriserade revisorer har ställt sig bakom denna redovisningsåtgärd kan kritiken också uppfattas som ett ifrågasättande av att dessa fullgjort sin förpliktelse att iakttä god revisorssed.

När riksdagens revisorer i efterhand har specificerat sin kritik går deras första invändning ut på att medlen inte bort redovisningsmässigt disponeras innan regeringens beslut om utbetalning förelåg. Bokföringsnämndens anvisning beträffande redovisning av statliga stöd uppställer emellertid inte ett sådant krav. Riksdagen hade enhälligt bifallit regeringens förslag om att det ifrågasatt beloppet skulle anvisas. Det får då, oavsett att regeringens beslut om utbetalning ännu inte förelåg, anses ha funnits erforderlig säkerhet för att lånet skulle komma att betalas ut.

Enligt riksdagens revisorers andra invändning är det felaktigt att lånebeloppet redovisningsmässigt har hänförs till år 1980, eftersom det av statsmakterna skulle ha avsetts för utnyttjande under budgetåret 1981/82, för

vilket också anslaget anvisades. Den vid femårsperiodens början gjorda fördelningen på skilda budgetår är emellertid att betrakta som en prognos över i vilken takt behovet av lånemedel skulle uppkomma. När det blivit möjligt att fullt ut överblicka utfallet av 1980 års verksamhet har ett ytterligare tillskott av lånemedel tett sig nödvändigt. Givetvis har den återstående delen av den redan i princip beslutade låneramen då stått till buds i första hand. Att medlen i enlighet med en tidigare, mera optimistisk prognos anvisades först för budgetåret 1981/82 påverkar inte säkerheten hos den i balansräkningen upptagna fordran. Reellt har medlen icke kunnat utnyttjas förrän bolaget fått lyfta dem. Det bör noteras att bolaget i sin framställning till regeringen om utbetalning av lånebeloppet anmälde att detta redan hade disponerats redovisningsmässigt.

Mot bakgrund av vad här anförts instämmer utskottet icke i riksdagens revisorers kritik mot den berörda redovisningsåtgärden.

Hemställan

Utskottet finner i nuvarande läge inte skäl för någon särskild åtgärd från riksdagens sida med anledning av revisorernas rapport. Yrkandet i motion 1981/82:2179 (vpk) om en framställning till regeringen i ärendet avstyrks.

Utskottet hemställer

att riksdagen med avslag på motion 1981/82:2179 lägger förslag 1981/82:8 till handlingarna.

Stockholm den 24 november 1982

På näringsutskottets vägnar

NILS ERIK WÅÅG

Närvarande: Nils Erik Wååg (s), Tage Sundkvist (c), Erik Hovhammar (m), Rune Jonsson (s), Sten Svensson (m), Karl-Erik Håll (s), Per Westerberg (m), Christer Eirefelt (fp), Jörn Svensson (vpk), Birgitta Johansson (s), Per-Richard Molén (m), Ivar Franzén (c), Sture Thun (s), Bo Finnkvist (s) och Inga-Britt Johansson (s).

Reservation

Tage Sundkvist (c), Erik Hovhammar (m), Sten Svensson (m), Per Westerberg (m), Christer Eirefelt (fp), Per-Richard Molén (m) och Ivar Franzén (c) anser att den del av utskottets yttrande på s. 8 som börjar med "Utskottet konstaterar" och slutar med "nya bolaget" bort ha följande lydelse:

Utskottet konstaterar med tillfredsställelse att resultatet av riksdagens revisorers granskning av den ekonomiska uppgörelsen i samband med SSAB:s bildande i allt väsentligt ger stöd åt den bedömning som utskottet redovisade vid behandlingen av proposition 1977/78:87. Revisorerna har sålunda slagit fast att det inte finns anledning till någon anmärkning såvitt avser fördelningen av aktier i SSAB, bestämmelserna om rätt till inlösen av aktier och värderingen av de anläggningstillgångar som parterna tillsköt till det nya bolaget. Endast när det gäller SSAB:s förvärv från Gränges av TGOJ-rörelsen riktar revisorerna någon invändning mot uppgörelsen; det kan, anför de, starkt sättas i fråga om inte den överenskomna överlåtelse-summan var omotiverat hög. Utskottet vill på denna punkt hänvisa till de speciella omständigheter vilka – såsom också framgår av rapporten – föranledde uppgörelsens innehåll i den delen.